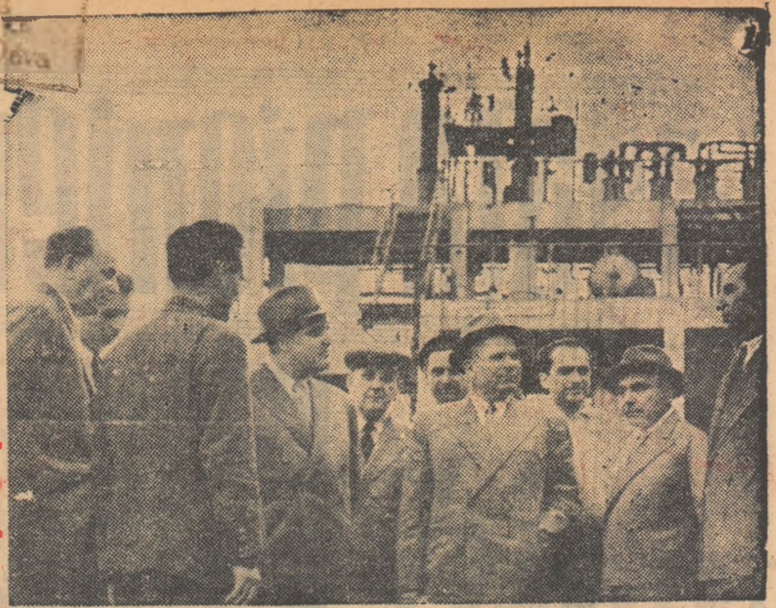
Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 23 (705) ★ joi 4 iunie 1959 ★ 8 pagini 30 bani

Conducători ai partidului şi statului la Ploeşti şi Craiova

De bunăseamă că aţi aflat cu toţii de vizita făcută zilele acestea de tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Petre Borilă, Leonte Răutu şi alţi tovarăşi din conducerea partidului şi statului, în oraşele Ploeşti şi Craiova.

La Ploeşti conducătorii partidului şi statului au examinat propunerile inginerilor şi constructorilor privind amplasarea unor noi mari întreprinderi petrochimice, în raza oraşului de pe Valea Prahovei. Recomandările primite de gospodarii oraşului Ploeşti, în vederea accelerării construcţiei de locuinţe pentru oamenii muncii şi urgentării lucrărilor de elaborare a planului de sistematizare urbanistică a oraşului, vor prilejui un avînt şi mai mare în rîndurile constructorilor şi arhitecţilor ploeşteni. Oraşul va cunoaşte astfel, în perioada următoare, o dezvoltare arhitectonică deosebită. Nu numai că se vor satisface pe deplin nevoile de locuinţe şi cerinţele social-culturale ale oamenilor muncii de aci, dar totodată oraşul se va înfrumuseţa, va înflori.

Cu două zile mai tîrziu, după vizita făcută la Ploeşti, conducătorii partidului şi statului, au făcut o vizită în oraşul Craiova.

Datorită grijii partidului şi guvernului pentru dezvoltarea tuturor oraşelor ţării, pentru ridicarea continuă a nivelului material şi cultural al poporului, vechiul oraş al Olteniei se va îmbogăţi şi el cu noi construcţii. E vorba, în primul rînd de un complex de întreprinderi de o deosebită importanţă economică, al cărui amplasament a şi fost aprobat la faţa locului. Astfel, se va înălţa un mare combinat, în care gazul metan va fi transformat în îngrăşăminte azotoase sau în frumoase obiecte din mase plastice. De asemenea, se va ridica o fabrică de celuloză şi celofibră şi o centrală termo-electrică de mare capacitate. Şuvoiul de energie electrică ce va străbate prin reţeaua acestei grandioase centrale termoelectrice, va pune în mişcare întregul mecanism al complexului industrial ce se va construi aci şi va alimenta totodată sistemul energetic naţional. Becul care arde vesel deasupra caietului la care îţi scrii, şcolarule harnic, lecţia, se va umple poate şi cu lumina izvorîtă din viitoarea centrală termoelectrică a Craiovei!

Conducătorii partidului şi statului au dat şi aici indicaţii cu privire la intensificarea construcţiei de noi locuinţe pentru oamenii muncii şi definitivarea în scurt timp a planului de sistematizare a oraşului.

Oaspeţii au fost întîmpinaţi cu mare bucurie de întregul colectiv al Uzinei Electroputere pe care au vizitat-o cu acest prilej. Oaspeţii au examinat printre altele stadiul de fabricaţie în care se află noile locomotive electrice Diesel, care în curînd vor luneca cu iuţeala vîntului, elegante, de la un capăt la altul al ţării, pe întinsul cîmpiei dunărene sau sus, către crestele albite de spuma ninsorilor...

Atît la Ploeşti cît şi la Craiova conducătorii partidului şi statului au fost călduros salutaţi de numeroşi oameni ai muncii.

Oamenii muncii din uzine şi de pe ogoare, din toate sectoarele de activitate, strîns uniţi în jurul partidului iubit, răspund grijii sale părinteşti prin noi şi însemnate victorii în producţie. Muncesc cu însufleţire pentru înfăptuirea socialismului în scumpa noastră patrie, sub conducerea înţeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn.

În fotografia 1: *Conducători ai partidului şi statului, vizitînd la Ploeşti o întreprindere industrială.*

În fotografiile 2-3: *Conducători ai partidului şi statului în vizită la Uzinele „Electroputere" din Craiova*

Mai sînt 9 ZILE pînă la examene

IN CLASA A VII-a SE INVAŢA DIN PLIN

Intre două ore de curs, tovarăşa profesoară Reniceanu, diriginta clasei a VII-a de la Şcoala de 7 ani nr. 2 din Bucureşti, îşi găseşte cîteva clipe şi pentru întrebările la care blocnotesul reporterului aşteaptă nerăbdător răspuns. Aşa dar:

—*Cum întîmpină clasa a VII-a examenele?*

— Firesc: cu emoţie, muncă, recapitulări şi din nou... emoţie! Aceasta însă nu e datorită vreunor temeri ci pur şi simplu importanţei evenimentului. Cei care au învăţat bine, îşi desăvîrşesc cunoştinţele. Cei care n-au prea strălucit, se străduiesc să se îndrepte măcar acum.

—*Exemple?*

—Iată: Atanasiu Paula, la fizică, a avut media 5 pe primul trimestru, 7 pe al doilea, iar acum, de curînd, a obţinut 10 la oral. Iar Brateş Aurelia, care avea pe primul trimestru şase corigenţe, acum sînt sigură că va promova!

—*Căror cauze se datoresc aceste îmbucurătoare schimbări în bine?*

—Cred că, în primul rînd, dorinţei de a nu ştirbi onoarea detaşamentului şi a clasei, iar apoi, ajutorului tovărăşesc. Iată, de cînd Moraru Adriana preşedinta detaşamentului, învaţă împreună cu Stan Florica, aceasta din urmă a reuşit să fie mai atentă la ore, să-şi pregătească cu mai multă grijă temele, obţinînd nota 7 la fizică şi 8 la chimie. Asemenea exemple sînt multe. Intregul detaşament, întreaga clasă întîmpină examenele ca pe o adevărată sărbătoare, cu prilejul căreia vor raporta organizaţiei de pionieri, partidului, despre succesele şi rezultatele muncii din trei ani de şcoală.

—*Incă o întrebare: Ce gînduri de viitor are clasa a VII-a?*

—In primul rînd, să treacă cu succes examenele de absolvire, şi apoi să se prezinte bine pregătită la examenele de admitere.

—*Unde?*

—Depinde. Unele fete îndrăgesc meseria de electrician, altele croitoria, altele vor să îngrijească de bolnavi şi, în sfîrşit, altele să înveţe la şcoală medie. E limpede deci că nume ale elevelor clasei noastre vor apărea pe listele de înscriere ale multor şcoli — şi în special şcoli profesionale. Şi atunci, după ce vor trece cu bine şi acest prag — examenul de admitere — va veni vacanţa bine meritată.

ÎN PAGINA 4 CITIŢI ŞI DESPRE PREGĂTIRILE ALTOR PIONIERI PENTRU EXAMENE

Din viața pionierească

1 IUNIE cîntec, joc și voioșie

Sosirea pionierilor din R. S. S. Moldovenească în gara orașului Iași

PRIETENIE

...E încă dimineață tare. Peronul gării din Iași e însuflețit de sute de pionieri ale căror cîntece acoperă zgomotul trenului ce se apropie. Cei din tren prind repede melodia: cunosc versurile și vocile lor ce alătură celor de pe peron.

„Mulțumim din inimă partidului".

. . . .

Buchete mari de flori flutură pe tot peronul și la ferestrele vagonului.

— Kișinău. Școala internat nr. 1. Eu sînt în clasa a VII-a și mă cheamă Bulat Elena. Uite îți dau vederea asta pe care e scrisă adresa.

O pionieră îi întinde și ea o vedere pe care încă de cu seară scrisese cu litere mari, desenate: **Bujdei Cornelia, clasa a VI-a, Școala de 7 ani nr. 16 Iași.**

Pentru sărbătorirea Zilei internaționale a copilului un grup de pionieri sovietici din Republica Sovietică Socialistă Moldovenească a sosit la Iași. Aci, timp de 2 zile ei aveau să participe alături de pionierii și școlarii ieșeni la manifestările lor sportive, culturale.

Acum pe peron e o activitate intensă. Schimbul de vederi cu adresele scrise de acasă se pare că s-a epuizat. Și creioanele aleargă repede pe carnețele, pe cărți. Se fac schimburi de cravate, insigne, se dăruiesc flori, vederi, cărți, îmbrățișări. Autobusele sînt gata de plecare.

— Ne întîlnim diseară la carnaval!

— De ce? Eu concurez la palatul culturii la biciclete. Veniți și voi! Și acolo am să-ți aduc și albumul meu.

...In fața mărețului Palat al culturii din Iași se țin concursurile copiilor și școlarilor. Trotinete, biciclete, triciclete. Aplauze, urale și încurajări.

...Un semnal: Tra, ta, ta, ta,! Se deschide carnavalul. In cîteva minute costumele multicolore umplu sala. Imediat sosesc oaspeții acestui carnaval — pionierii sovietici. Se leagă noi prietenii. Grupuri de pionieri romîni și sovietici își povestesc viața, activitatea din unități, detașamente, grupe. Peste cîteva zile clasele a IV-a și a VII-a încep examenele. Se termină un nou an școlar. Planurile de vacanță sînt mari, bogate!...

Prieteniile legate aici, în acest oraș, între pionierii din țara noastră și pionierii sovietici vor dăinui mult timp. Ei se vor mai întîlni desigur, în scrisori și, cine știe, poate și la Artek, Constanța sau Mamaia.

ȘT. SIRBU

L-au cunoscut pe Tilipe...

„...Mă duc la un domn mare, mare de tot, se făli Tilipe, micul negru, față de Mutembo. Intru servitor la copilul lui care e bolnav de friguri.

Cînd îl duseră în camera micului alb, Tilipe rămase de-a dreptul uluit. Erau așa de multe jucării acolo, atît de felurite, încît nu știa la ce să se uite mai întîi. Tilipe uită de frica ce-l cuprinsese la început și se apropie de hipopotamul care-l privea cu niște ochi de mărgele. Dar stăpînul său îl sfredeli cu o privire plină de răutate:

— Să nu pui laba ta neagră și murdară pe vreuna din jucăriile mele, că te împușc. Ești servitorul meu și pot să fac ce vreau cu tine"...

— Povestea pe care v-am citit-o e din cartea „Statueta de fildeș" scrisă de mine special penru voi, dragi copii. Aceasta nu e numai povestea lui Tilipe. Este povestea miilor de copii negri care nu pot învăța carte, a copiilor care sînt nevoiți să slujească la colonialiștii albi, a copiilor care n-au niciodată de-ajuns de mîncare, este povestea copiilor cărora li s-a furat copilăria, le-a spus pionierilor scriitoarea Abdalla Kalanga.

Intrebări au fost multe și pionierii au aflat și despre felul de trai al oamenilor din Uranda Urundi (Africa Centrală), unde s-a născut scriitoarea, și despre vegetația și animalele de acolo și mai ales despre viața grea a copiilor negri.

— Noi am dori ca toți copiii din lume să aibă viața fericită ca a noastră, a spus pionierul Panghe Valeriu din clasa a IV-a C. Am vrea ca toți copiii să poată învăța carte, să-și poată petrece timpul liber în tabere și excursii

De Ziua internațională a copilului, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 154 din București au transmis copiilor din Uranda Urundi un călduros salut și le-au urat o viață nouă, liberă, fericită.

E. CIRMACIU

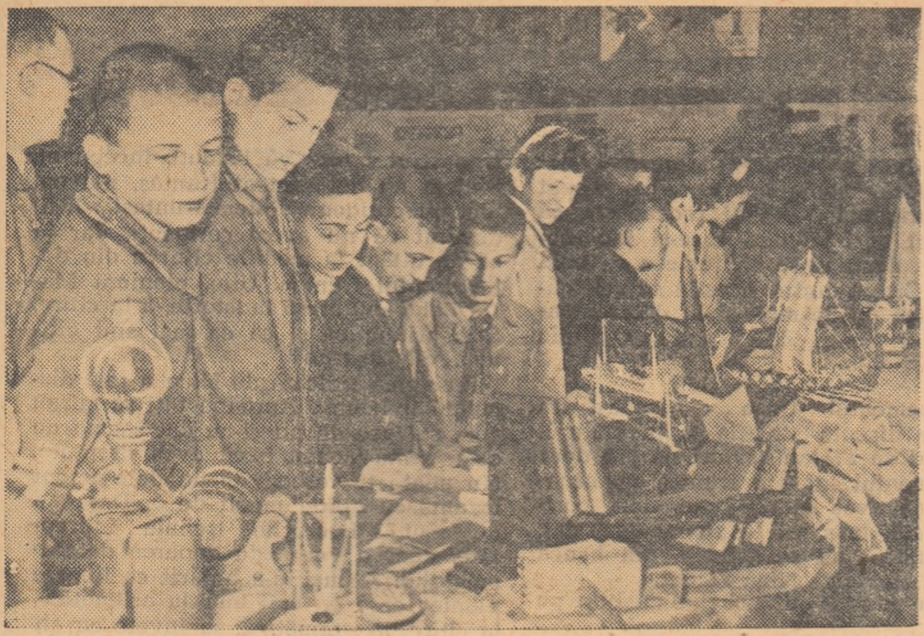
START!

De 1 Iunie, în Piața Republicii s-a desfășurat o mare întrecere a celor mai mici dintre sportivi. Sutele de spectatori au asistat, nu fără emoție, la startul... viitorilor cicliști.

Judecînd și după mina concurenților, surprinși de obiectivul nostru în poza de sus, întrecerea a fost cît se poate de încordată!

La cursa de trotinete la care au participat primii clasați din toate raioanele Capitalei, au ieșit învingători: 1. Doljenco Traian (raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej) 2. Enache Gheorghe (raionul 1 Mai) și 3. Dumitrescu Lucian (raionul Grivița Roșie).

O ÎNTÎLNIRE DE NEUITAT

Sute de pionieri și-au dat întîlnire în această dimineață, la Palatul pionierilor. O dublă sărbătoare i-a întrunit aici: Ziua internațională a copilului și aniversarea a 9 ani de cînd partidul le-a dăruit frumosul palat. In mijlocul pionierilor a venit tovarășa Elena Lascu Iordăchescu, membru al C.C. al P.M.R. și secretar al Comitetului Orășenesc București al P.M.R. și le-a vorbit despre viața fericită a copiilor din patria noastră, despre semnificația zilei de 1 Iunie.

Ora 10... Ușile spațioasei Săli de marmură se deschid larg... Pîlcuri de copii, însoțiți de profesorii lor, pășesc pragul expoziției în care sînt prezentate cele mai reușite lucrări ale pionierilor și școlarilor care au activat în diferitele cercuri. In anul de activitate 1958-1959. Or fi participat oare mulți copii anul acesta la cercurile și acțiunile organizate la palat? Peste 150.000! Și roadele muncii lor se văd acum din plin.

Cît de frumoasă arată, bunăoară, „construcția" albă a postului de radio emisiune de 100 KW, cu două antene, lucrată de un colectiv de pionieri de la cercul de telecomunicații! Stoian Ștefan, Tauwinger Villy, Tupan Gheorghe și ceilalți iscusiți „meșteri", care au făurit-o, pot să-ți vorbească cu competență de probleme din domeniul telecomunicațiilor. Mai mult, ei știu să se descurce bine și în cifrele grăitoare ale măreţului plan de electrificare elaborat de partid și guvern. Ca niște adevărați... specialiști, știu, de pildă, că producția de energie electrică a sporit la noi de la 1.500.000.000 KWh cît era în 1948 la 7.590.000.000 KWh în 1959!

Nenumărate sînt exponatele lucrate cu atîta migală, pe care le ai în fața ochilor! Ele dovedesc priceperea și talentul copiilor ce au activat în multiplele cercuri de la palat, sub îndrumarea atentă a profesorilor...

O PLOAIE DE APLAUZE...

— ...Urmează o suită oltenească, executată de echipa de dansuri populare a palatului! se anunță la microfon. Și pe scena teatrului a și apărut grupul micilor artiști, îmbrăcați în frumoase costume naționale. Fetele au fundulițe albastre și trandafiri roșii în păr, iar băieții poartă bondițe cusute cu arnici negru ca pana corbului. Dansatorii bat picioarele în dușumea de mama focului! Nici n-ai crede că sînt aceiași școlari care știu să stea atenți în bancă și să asculte învățăturile profesorilor. Sînt printre ei școlari silitori ca Stoicovici Nicolae, Hecter Florin sau Dafinescu Cezara, o fetiță de clasa a IV-a, care are numai de 10 în catalog!

Jocul e pe sfîrșite: eșarfele colorate din mîinile micilor dansatori sînt săltate în sus, flutură în aer ca niște aripi diafane! O ploaie de aplauze și... pe scenă urcă cîteva fete cu buchete de flori în mînă, oferindu-le în dar colegilor lor. Spectatorii și artiștii își strîng cu dragoste mîinile, semn al minunatei prietenii, al admirației pentru arta cu care colegii lor artiști și-au executat dansurile.

★

Ca să închei reportajul de față trebuie să amintesc și de multiplele competiții sportive care au avut loc în această dimineață pe terenurile din grădina palatului, meciuri de fotbal, volei, baschet...

Multă vreme va stărui în sufletele copiilor amintirea minunatelor clipe pe care le-au petrecut la această întîlnire de neuitat, care a avut loc la Palatul pionierilor din Capitală.

AL. PROFIRIU

Concert de gală

Chiar bătrînul Ateneu, cel atît de sobru, părea să se fi luminat la față! Găzduia un spectacol neobișnuit, un adevărat concert de gală. In program: corul de copii al Palatului pionierilor.

I-am văzut, așadar, pe micii cîntăreți pășind grav printre coloanele zvelte de marmură. Nu era greu să le ghicești emoția dar și acel grăunte de mîndrie. Aveau să cînte sub acelaș acoperămînt care a găzduit pe însuși marele nostru Enescu și pe atîți alți artiști de renume!

Glasurile pline de prospețime ale copiilor ne-au încîntat. Au interpretat cu mult suflet cîntece închinate partidului și cîntece inspirate din viața mîndră de pionier, cîntece despre frumusețile patriei și chiar cîntece din repertoriul clasicilor universali — Schubert, Mozart. Elena Burghelea, fiică de muncitor, de-a dreptul ne-a entuziasmat cu vocea ei de aur.

Printre soliști era și Elena Simionescu, care de mult nu mai e pionieră. Acum e studentă la conservatorul „Ciprian Porumbescu" și cîntă în corul Ansamblului U.T.M. Dar a ținut să-și aducă și ea contribuția la reușita acestui concert pionieresc. In amintirea anilor cînd a făcut și ea parte din corul de copii al Palatului pionierilor!

In sală, printre spectatori, se aflau și prieteni mult îndrăgiți de copii. La un moment dat, corul a prins a cînta „Răsună codrul", cîntec dăruit copiilor de Ion Chirescu, Artist al poporului. Compozitorul era de față. Inima i s-a umplut de frumusețea și frăgezimea vocilor. I-a aplaudat cu bucurie pe micii săi interpreți. Și a fost rîndul acestora să-i facă prietenului lor drag o caldă manifestare de prietenie urîndu-i, cu prilejul împlinirii a 70 de ani, viață lungă și fericită, creație rodnică.

In cuvintele calde, pornite din inimă ale micuței prezentatoare Crăița Enulescu, am găsit miezul acestui frumos spectacol pionieresc prilejuit de sărbătorirea Zilei Internaționale a copilului:

Ce fericire e să fim copiii tăi, patrie dragă, nespus de frumoasă! Copilăria noastră fericită o datorăm partidului, căruia plini de recunoștință noi îi închinăm munca, cîntecele, izbînzile, versurile, dragostea noastră fierbinte!

VIRGIL CARABA

VIITORII MINERI

Ultima adunare din acest an a cercului tinerilor mineri de la Petrila a avut ca temă problema frumuseții muncii de miner. O adunare interesantă, în care pionierii școlilor din Petrila au făcut împreună cu profesorii o incursiune în mina în care lucrează și părinții lor, prin galeriile largi și luminoase, cocoțați pe locomotivele pitice, pornite la drum cu zeci de vagonete după ele.

Frumoasă călătorie, plină de surprize...

Copiii au aflat pe această cale cît de interesantă e astăzi munca minerilor și cît de diferită față de cea de pe timpul cînd minele erau ale capitaliștilor. In galeria ce duce spre vestitul Erou al Muncii Socialiste Haidu Iuliu s-au oprit o clipă în fața unei galerii scurte, care înainte servea de grajd pentru caii folosiți la transport, în locul cărora sînt folosite locomotivele electrice de azi. In altă galerie au găsit aruncat un tub curios de lemn. Era capătul unui ventilator de tip vechi, care pe vremuri era manevrat de către copii: ore în șir, fără întrerupere, copii de 12—13 ani învîrteau în zeci de locuri ale minei manivele care puneau în mișcare primitive ventilatoare. Azi aerul vine proaspăt din pădurile de la suprafața pămîntului, împins pe tuburi largi de fier de compresoare uriașe, încît în mină te simți ca „la ziuă" cum zic minerii...

Iată și alte minunății! In locul vechilor dălți și tîrnăcoape, care mîncau viața omului și-l îmbătrîneau înainte de vreme, acum minerul sparge muntele cu ajutorul explozivelor, al ciocanelor automate — pichamere cum li se mai spune — sau bat găuri în stîncă cu mașini speciale de perforat. Cărbunele este fărîmițat astfel ca sticla. Mașini speciale de tăiat și încărcat cărbunele îl ajută pe miner în munca sa. Mare meșter trebuie să fii ca să le poți mînui pe toate! Așa că, cine-i mai învățat ca un miner? Cine-i mai respectat? Cine-i înconjurat cu mai multă stimă?

Plină de măreție, plină de izbînzi este lupta oamenilor cu adîncurile pămîntului, pe care le scurmă pentru a le smulge bogățiile!...

. . . .

— Frumoasă a fost lecția de astăzi! spun copiii în drum spre casă.

— Frumoasă! întăresc fiii de mineri Bartha Cornel, Țura Avram, Roja Alexandru, Șerban Alexandru ori Bratu Florea; toți ar vrea de acum să semene părinților lor.

— Eu o să mă fac lăcătuș de mină! spune mîndru Țura.

— Eu crațărist! adaugă Bartha.

— Dar eu? Ghiciți ce-am să mă fac? întreabă misterios Șerban.

— Poate combainer sau mecanic de haveză...

— Da, și acestea sînt frumoase meserii de miner, dar eu o să mă fac săpător de puțuri...

— Bine te-ai gîndit! Dacă n-o să ne sape nimeni puțuri, pe unde am mai ajunge în abataje?!

Dorința acestor pionieri nu e departe de înfăptuire. Anul acesta toți termină clasa a VII-a și se vor înscrie la Școala profesională minieră de ucenici, de unde apoi vor intra în mină.

Mina-i așteaptă; ea are nevoie de prieteni curajoși, pricepuți și harnici!

IRIMIE STRAUȚ

PANOUL DE ONOARE

1. Pioniera Sabău Adriana învață la Școala de 7 ani din Vașcău, regiunea Oradea, în clasa a III-a. Ea are numai note de 10 și în același timp este fruntașă și la strîngerea hîrtiei și a fierului vechi.

2. Cotan Gheorghe este președinte de grupă. Fruntaș la învățătură, el și-a ajutat și colegii, ca în grupa lui să nu fie nici un corigent. Cotan Gheorghe este în clasa a V-a A la Școala de 7 ani nr. 155 din București.

3. La Școala de 7 ani cu limbă de predare tătară din comuna Cobadin, raionul Negru Vodă, regiunea Constanța sînt mulți pionieri fruntași. In clasa a V-a este și Actem R. Muazzis. Ea a ajutat pe mulți dintre colegii ei să ia note mai bune.

4. Panaman Dalia locuiește în comuna Stoenești, raionul Horezu, regiunea Pitești. Ea este numai în clasa a II-a, dar deja este fruntașă la învățătură și la... creșterea puilor de găină.

Ajutor pionieresc

Sfîrșitul anului școlar bate la ușă și pregătirile pentru examen sînt în toi. Acum toți pionierii din clasa noastră recapitulează materia. In timpul anului școlar am avut însă doi colegi — pionieri și ei — pe Purcel M. Aristotel și Comănoaia I. Marin, care la început nu prea aveau gîndul la carte. Dar noi nu i-am lăsat. Intr-o adunare de grupă am discutat cu ei și le-am explicat că e o rușine ca un pionier să aibă note mici. Apoi zi de zi, cu răbdare, ne-am împrietenit cu ei, ne-am făcut lecțiile împreună și astfel ei au început să se îndrepte.

VASILE I. BOICEA
președintele gr. 3, det. I, unit. 30, Șc. de 4 ani Borcănești, comuna Vîlcele, raionul Slatina

Roman va trece clasa!

La începutul anului școlar în clasa noastră a venit un coleg nou. Să nu credeți că era străin de sat, de noi; dimpotrivă, îl cunoșteam foarte bine: Roman Dumitru era repetent.

In primul trimestru a căzut la două obiecte. Aceasta ne-a îngrijorat mult. Atunci am făcut o adunare de detașament și am hotărît să-l ajutăm. Și munca a început. După-amiezile mergeam la el acasă și ne făceam temele împreună.

A fost greu, dar pe trimestrul al doilea Roman avea note de trecere.

Acum ne pregătim pentru examene cu toții și printre noi este și Roman.

TASIA ȚIGANAȘU
cl. a IV-a, comuna Grumezoaia, raionul Huși, regiunea Iași

„Nici un corigent, dar nu numai atît...“

„Am luat nota 5! Nu-i grozavă, dar ce-mi pasă, media îmi iese, am scăpat de corigență...“ Veți recunoaște că mai sînt unii pionieri care-și fac asemenea calcule și se mulțumesc cu nota limită. Cîțiva dintre aceștia se mai găseau pînă nu de mult și în detașamentul 7 al Școlii de 7 ani nr. 5, din Orașul Stalin.

★

Detașamentul ținea o adunare în care se discuta situația la învățătură. Pionierii se arătau siguri pe ei: doar detașamentul lor era fruntaș pe școală — nu avea nici un pionier corigent. Iată, însă, că la un moment dat, cînd nimeni nu se aștepta, din banca a doua se ridică Nicu Salveț.

— De cînd s-au încheiat mediile pe trimestrul I tot vă lăudați, începu el. Sîntem un detașament fruntaș, n-avem nici un corigent, sîntem fruntași... E adevărat că nu avem corigenți, dar ia să ne uităm la mediile cîtorva din detașamentul fruntaș. Uite, pioniera Maria Beldeanu are 5 la istorie, 5 la citire, 5 la aritmetica și ca ea mai sînt cîțiva... Vă convine?

Problema ridicată de Nicu a fost discutată îndelung. Aproape toți se mirau cum se face de nu și-au dat seama de asta pînă acum. Nicu avea dreptate. Nu poate fi vorba de un detașament fruntaș cu atîtea medii de 5. Dar ce-i de făcut? Lucrurile trebuie îndreptate, doar e vorba de onoarea detașamentului. Atunci s-a hotărît ca fiecare pionier care e mai bun la aritmetică, la citire, la gramatică, să învețe cu alt pionier care are note mai slabe la materiile respective.

Chiar de-a doua zi, Nicu Salveț a început să învețe cu Maria Beldeanu. Și rezultatele n-au întîrziat să se arate. Inainte, printre notele Mariei mai era cîte un 5 la citire, aritmetică și istorie. Dar de cînd învață cu Nicu, în locul notei 5 au apărut 8, 9 și chiar 10. Acum, Maria și ceilalți care aveau medii de 5 sînt bucuroși. Acum, despre ei se poate spune, pe bună dreptate, că fac parte dintr-un detașament fruntaș. În detașamentul 7, unde nu este nici un corigent, după dorința pionierilor, nu veți găsi nici o medie de 5!

LIDIA VIȘAN

Mai sînt 9 zile pînă la examene

Marian nu mai are emoții

Cu toate că nu sînt în aceeași clasă și nici măcar la aceeași școală (unul învață la Școala de 7 ani nr. 1 și celălalt la Școala de 4 ani din Cîmpina) Cojocaru Puiu și Tipărescu Marian sînt prieteni foarte buni. De multe ori și-au făcut lecțiile și s-au jucat împreună. Acum iar învață amîndoi. Repetă materia clasei a IV-a pentru că Marian trebuie să dea examen la sfîrșitul acestui an și, ca întotdeauna, în momente mai grele, Puiu, care e într-a V-a, îl ajută.

— E mai bine cînd îți arată cineva care are experiența primului examen, recunoaște cel din clasa a IV-a.

Au început să facă împreună exerciții de citire, de povestire și chiar rezumate. La aritmetică rezolvă probleme destul de complicate și chiar exerciții cu fracții. E drept că în unele locuri Marian se mai încurcă, dar cînd sînt doi se rezolvă totul mai repede și mai ușor. Adeseori aduc vorba despre examene. Atunci Puiu povestește cum a fost la examenul de anul trecut: cine te ascultă, cum trebuie să răspunzi... Aflînd despre ce e vorba, Marian nu mai are emoții. Singura lui dorință este să reușească la examen, să treacă în clasa a V-a la Școala de 7 ani nr. 1, iar pentru asta repetă cu sîrguință tot ce a învățat în timpul anului. E sigur că va reuși la examene. Cîteodată, se și vede în clasa a V-a, doar nu degeaba l-a învățat Puiu să citească, încă de pe acum, în limba rusă!

AL. MIHU

INCREDERE

Cum pășești pe culoarul școlii noastre te întîmpină parcă zîmbind suplimentul gazetei de perete intitulat „Colțul examenelor“. Aici găsești întrebări, răspunsuri la problemele neînțelese, sfaturi, îndemnuri. Acum pionierii din clasa noastră repetă, fac exerciții la matematică, experiențe la chimie. Toți sîntem emoționați, dar siguri că prin muncă și învățătură vom trece și acest „obstacol“ — examenele.

ADRIANA VASILIU
cl. a VII-a Școala medie mixtă „Frații Buzești“, Craiova

Trimisul nostru special transmite de la Școala de 4 ani din Buftea, raionul Răcari:

ULTIMELE ȘTIRI DIN CLASA A PATRA!

PREGATIRILE pentru examene sînt în toi. Recapitulările desăvîrșesc cunoștințele căpătate în timpul anului. Nimeni nu se teme de examene. Pentru toți ele sînt o sărbătoare!

AJUTORUL LA INVAȚATURA s-a întărit. Petrescu Melania învață cu Dincă Constantin, Gherase Eugenia cu Ioniță Floriana iar Dobre Marin, care pe primele trimestre a fost destul de slab, a reușit în ultima vreme să se îndrepte atît de mult încît acum îl ajută el pe altul: pe Mușat Nicolae.

SOARE ION nu prea... strălucește nici acum, la sfîrșitul anului. La fotbal e primul, imediat, dar la aritmetică mai șovăie încă să fie de acord că 7 ori 9 fac 63. Pionierul Pița Teodor e hotărît însă să-l mai ajute și acum, ca măcar la examen să răsară o... notă bună, în catalog la Soare.

IN PLIN PROGRES se află, în schimb, un băiat mic, oacheș și iute ca argintul viu: Ion Aurel. Ascultați ce-a reușit să facă, la aritmetică, de pildă, năzdrăvanul acesta. Pe trimestrul II, a avut 4 în teză și media 5, iar acum, la sfîrșitul trimestrului III, a obținut 8 în teză și 10 la oral. Iată ce înseamnă să ai voință. Felicitările noastre!

LA ANUL, TOTI IN CLASA A CINCEA! — iată lozinca tuturor celor 38 de pionieri și școlari ai clasei a patra. Obligativitatea învățămîntului de șapte ani este pentru ei și părinții lor nu numai o hotărîre a statului nostru democrat-popular ci, în același timp, și o mare înlesnire pe care poporul nostru muncitor o face fiilor săi, pentru a-i ajuta să devină oameni culți, pricepuți, adevărați maeștri în meseriile pe care și le vor alege cîndva.

AL. OVIDIU ZOTTA

Doi prieteni

Cele șapte clase elementare le-au terminat în același an. Oanță și-a luat actele și a plecat la București să dea examen la o școală profesională. Sorescu Ion a rămas acasă, în Orbeasca de Sus, o comună de pe lîngă Dunăre. „Ori merg la liceu ori nu mă mai duc de loc la școală“, îi spusese tăios fostului său coleg. La liceu n-a intrat în toamna aceea în schimb a pierdut un an. Cît era ziulica de mare, bătea colburile drumului, însoțit de armata puștanilor de pe ulița lui. Și puștii, mai ales cei mărunței, se țineau scai după el: știa să facă fel de fel de jucărele năstrușnice. Fără îndoială însă că „mașina“ cu trei roate era cea mai grozavă! Cînd învîrtea din pedalele ei de lemn alerga pe drum de se ridicau fuioare de praf în urmă. Și copiii, buluc, după el... Sculau satul în picioare cu chiotele lor! Veselia asta însă n-a durat mult. Axul în patru muchii ce susținea pedalele s-a crăpat. „De-l făceam din fier, știu că nu mă făcea de rușine“, și-a spus el, amărît, în timp ce țîncii mai răutăcioși săreau și chicoteau în jurul lui. N-a mai putut să rabde. A izbit „mașina“ cu piciorul și s-a dus într-un suflet acasă.

— Mă duc la Oanță, mamă! L-am văzut venind aseară de la gară. E-n vacanță acum. Să vezi ce haine albastre are și ce șapcă cusută cu fir!... Mă duc să vorbesc cu el...

★

Cu elevul Sorescu Ion de la Școala profesională de pe lîngă Uzinele „23 August“ am stat mult de vorbă.

— Repede a mai trecut vremea. Mai am o lună și termin școala profesională. Devin strungar! îmi spunea el fericit. M-așteaptă uzina!... Vreți să aflați ce e și cu Oanță?... A absolvit școala de construcție, anul trecut. E tîmplar. Lucrează pe șantierele din Capitală. Cîteodată ne găsim. Rar ce-i drept, că de se termină o construcție într-un loc, pleacă unde se ridică alta. De mult nu l-am văzut, dar trebuie să-l văd neapărat luna aceasta!

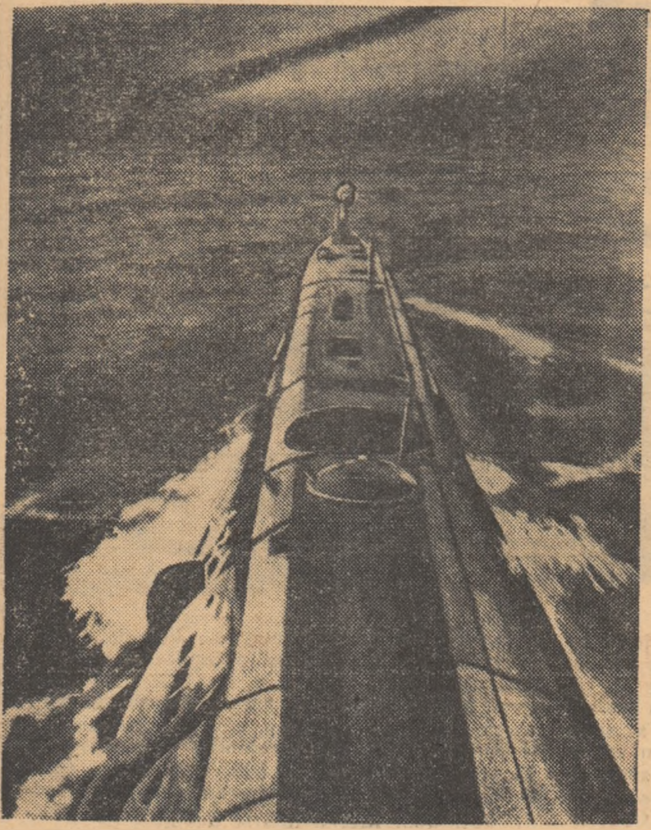
Sorescu are multe să-i spună prietenului său: c-a mai luat cîțiva de 9 la fizică și romînă, c-a primit deunăzi un costum de vară de toată frumusețea, tot gratuit, bineînțeles, și... că-i place mult latina... Ce-o să se mai mire Oanță! Da, învăț și latină și algebră... m-am inscris la școala medie serală. O mulțime de muncitori de la uzină urmează școala medie. Ne-a îndrumat organizația de partid, precum și organizația U.T.M.. Alții s-au înscris sau se pregătesc să intre la facultate, la învățămîntul seral și fără frecvență.. „Hai măi Oanță să ne pregătim împreună, să continui și tu învățătura!“ Așa o să-i spună lui Oanță. Dar poate că o fi urmînd și el școala medie muncitorească!

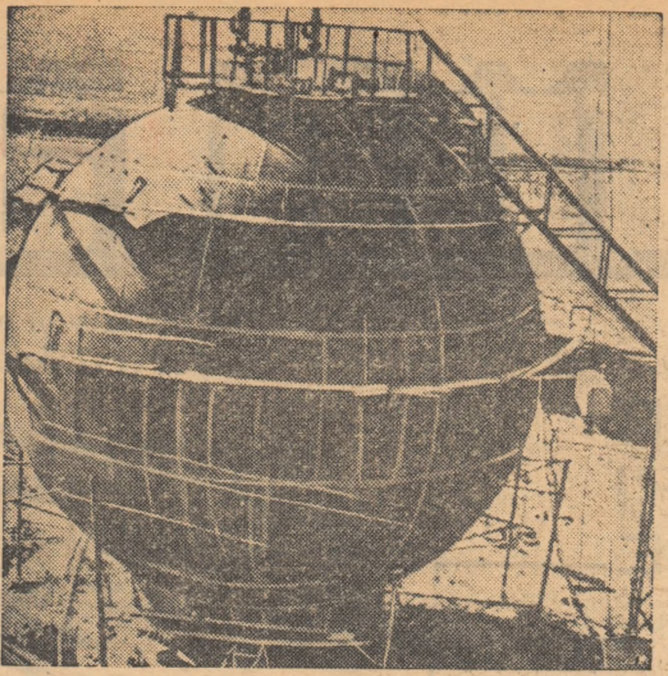
Oricum, Sorescu vrea să-l întîlnească către sfîrșitul lunii pe Oanță. De-abia așteaptă. O să-l ia de braț și-o să-l ducă prin aleile Parcului Libertății, la Muzeul tehnic. O să-i arate acolo mașina de gravat, o miniatură la care lucrează el acum, împreună cu alți doi colegi, și care va fi expusă în muzeu.

...Miniatura am văzut-o de pe acum. Mi-a arătat-o bucuros elevul Sorescu Ion, care o va prezenta mai întîi la examenul de absolvire a școlii profesionale. E o lucrare complicată, migăloasă, care a cerut multă pricepere și sîrguință: o dovadă grăitoare că noua promoție de muncitori calificați care pășesc pragul Uzinelor „23 August“ e o promoție de tineri bine pregătiți, entuziaști, oameni de nădejde.

AL. DINU IFRIM

Prin continentul SOVIETIC

Ceea ce se vede în fotografia alăturată o fi oare vreo rachetă săgetînd spațiile cosmice? Nu. E... submarinul sovietic „Severianka" — primul submarin pașnic din lume. „Severianka" nu poartă la provă torpile, ci aparate științifice de cercetat adîncul Oceanului.

Globul de sus nu e altceva decît un uriaș... rezervor de benzină de la rafinăria din Tuimaza, R.S.S.A. Bașchiră. Tezaurul nesecat de „aur negru" din pămîntul Bașchiriei va contribui ca extracția de petrol din Uniunea Sovietică să ajungă în 1965 la 230—240 milioane de tone, așa cum prevede septenalul.

PRIMĂVARA PE ȚĂRMUL BALTICII

Note de călătorie (IV)

Șantierul naval „Neptun"

Era o vreme rece și mohorîtă și chiar începuse să plouă cînd am intrat pe poarta Șantierului naval „Neptun" din Rostok.

Unul din prietenii care mă însoțeau încercă să-mi explice că poate ar fi bine să vizităm în altă zi șantierul, întrucît ploaia aceasta nu-i chiar așa de cumsecade pentru o vizită mai îndelungată pe șantier.

M-am uitat pe cer și i-am arătat cu mîna un crîmpei luminos, spunîndu-i:

— Ploaie de primăvară. Trece!

Prietenul meu a zîmbit și m-a luat de braț pornind împreună spre sediul organizației de tineret. După obișnuitul schimb de cuvinte care are loc atunci cînd legi cunoștințe, am mai așteptat cîteva clipe pînă cînd a venit ghidul. E un om între două vîrste, uscățiv, nu prea înalt, poartă șapcă și e... vesel. Am impresia că ne cunoaștem de foarte multă vreme.

Aflu mai apoi ca-i unul dintre muncitorii vechi ai uzinei, care și-a petrecut aproape toată viața aici, încă din anii copilăriei. La invitația lui plecăm să vizităm șantierul.

Inainte de a intra în prima hală are loc între mine și el un schimb de întrebări. Auzind că sînt din Romînia, mă întreabă despre șantierele noastre navale. Ii povestesc despre munca entuziastă a constructorilor noștri navali, despre avîntul care-l ia în anii regimului democrat-popular această ramură a industriei.

Observ că se bucură sincer de succesele noastre.

Discuția continuă apoi pe alte teme. Vorbim despre pace și despre viața copiilor din țara noastră, despre cea a copiilor din R.D.G., cît și a copiilor din R.F.G.

Poate am fi discutat mult mai multe lucruri, însă pentru că eram de acum în fața primei hale a șantierului, ghidul începe să depene istoria Șantierului naval „Neptun". Despre istoria acestui șantier, însă, o să vă povestesc în numărul viitor.

C. MIHAI

Dik are ochi albaștri...

Wesley Wilkens urcă încet treptele de lemn, tocite și alunecoase. Dintr-o veche obișnuință, le numără în șoaptă: „62, 63, 64..." Ajuns pe platforma îngustă, de sus, îl învăluiră aburi înecăcioși, de spălătorie. Intră, fără să mai bată, în cămăruța lor de sub acoperiș. Mary, soția lui, nu era acasă. Copiii, de asemenea. Dar cel mic, Joe, dormea, surîzînd cine știe cărei lumi ciudate din visuri. Wesley Wilkens se lăsă greoi pe un scaun, cu capul în palme. Examină apoi, în tăcere, pereții coșcoviți pe care înflorea mucegaiul. Pînă acum aproape că nu avusese răgaz să facă asta. De zece ani, venea în fiecare seară zdrobit de munca infernală din uzină și cădea într-un somn de plumb. Nici n-apuca să-și mîngîie copiii, să se bucure de joaca, de zîmbetul lor...

Luă de pe masă fotografia ieftină pe care o făcuseră cu toții, într-o duminică. Privi lung chipurile celor cinci copii, mirate, întrebătoare parcă. Incercă să-și aducă aminte: „...da, sigur, Dik are ochi albaștri, Jane îi are căprui... Leo are o aluniță în obrazul stîng. Iată, se vede și în fotografie..."

Un tremur îi zgudui umerii. „Și acum? Ce va mai fi acum?"

In luna martie, ziarul american „The Worker" a publicat sub semnătura șomerului Wesley Wilkens, din Detroit, o scrisoare care începea așa: „Am lucrat timp de 10 ani la Uzinele „Chrysler" și am fost concediat acum opt luni. Nu am nici o perspectivă să fiu din nou angajat". Și zugrăvind apoi în cuvinte puține, dar cutremurătoare mizeria cumplită a familiei lui, Wilkens încheia: „Ceea ce cer este un serviciu. Cer dreptul de a-mi hrăni familia!"

Un strigăt dureros, sfîșietor, dar care se va izbi de carapacea blindată a caselor de bani în care industriașii americani își păstrează milioanele stoarse din sudoarea muncitorilor...

Wesley Wilkens are cinci copii, între 3 și 15 ani. Ce vor face acum cei cinci copii, cu ce se vor hrăni? La intrebarea aceasta guvernanții americani ar ridica din umeri, de-a dreptul „amuzați". Ei doar au alte griji... Și pe urmă Wesley Wilkens nu este singurul șomer american. Mai sînt încă cinci milioane ca el!

★

...Timp de zece ani, Wilkens, alături de ceilalți muncitori de la „Chrysler", a fabricat limuzine luxoase pentru bogătașii americani. Apoi, poate pentru că îi încărunțiseră tîmplele și mîna îi tremura din pricina încordării supraomenești, l-au concediat. Cei cinci copii ai lui Wilkens, cu obrajii ofiliți și supți de foame, nu vor mai zîmbi nici măcar în vis. Atotputernicul stăpîn al Uzinelor „Chrysler" le-a interzis pentru totdeauna zîmbetul... Și poate că acum unul dintre ei întinde mîna pe la colțurile marelui bulevard din Detroit, iar altul zace cu buzele arse de febră în odaia mizeră de sub acoperiș...

Dar în inimile muncitorilor americani flutură ca un steag speranța, dorul de luptă, convingerea că într-o zi forța lor va descătușa zîmbetul „interzis" al copiilor.

VASILE MANUCEANU

DE LA O SĂPTĂMÎNĂ LA ALTA

- Cu prilejul vizitei în Albania a delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice, în ziua de 30 mai a avut loc un mare miting la Tirana. In cuvîntarea sa, tovarășul N. S. Hrușciov a subliniat hotărîrea fermă a celor două țări de a contribui și mai mult la întărirea prieteniei și colaborării frățești dintre cele două popoare.

- La Tirana, în clădirea Consiliului Popular s-a conferit tovarășului N. S. Hrușciov titlul de cetățean de onoare al orașului Tirana.

- La 27 mai a.c. poporul bulgar a sărbătorit 40 de ani de la primul congres al Partidului Comunist Bulgar. In cinstea aniversării marii sărbători, oamenii muncii în frunte cu comuniștii au realizat noi succese în construirea socialismului.

- La Geneva continuă lucrările Conferinței miniștrilor de externe. Duminică 31 mai a.c., luînd cuvîntul tovarășul A. A. Gromîko, ministrul Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice a făcut o amplă expunere asupra situației Berlinului și a punctului de vedere sovietic pentru ca această problemă să fie rezolvată în cadrul tratatului de pace cu Germania.

- De curînd scriitorul sovietic Leonid Leonov, cu prilejul împlinirii a 60 de ani, a fost decorat cu Ordinul Lenin.

- Săptămîna trecută s-au împlinit 18 ani de cînd Manolis Glezos a smuls de pe Acropole drapelul fascismului german. Fapt ce-a făcut din Manolis Glezos, un erou al poporului grec.

  Cu acest prilej și la Moscova a avut loc o adunare consacrată acestei fapte eroice. In Franța numeroase personalități au făcut noi demersuri pentru eliberarea neîntîrziată a lui Manolis Glezos.

- Răspunzînd invitației Academiei Naționale a S.U.A. un grup de specialiști sovietici în domeniul construcțiilor a plecat spre New York. Delegația în frunte cu acad. Ivan Litvinov secretar al Academiei de construcții și arhitectură a R.S.S. Ucrainiene va vizita timp de trei săptămîni S.U.A.

reportaj / Știri / informații / NOUTĂȚI / TEHNICE / reportaj

Știința

De vorbă cu academician prof. Emil Condurache despre

IMPORTANTE DESCOPERIRI ARHEOLOGICE

Pe una din străzile liniștite ale Capitalei, clădirea mare, impunătoare a Institutului de arheologie îți atrage de departe privirea. De după gardul înalt de fier, în curte, se zăresc străvechi blocuri de piatră care îți ațîță curiozitatea prin inscripțiile ce le poartă. Te îndeamnă parcă să intri, să vizitezi Muzeul de antichități care se află în aceeași clădire. Mulți dintre voi îl cunoașteți desigur, alții poate plănuiesc să-l viziteze.

Aici l-am întîlnit pe tovarășul academician prof. Em. Condurache, pe care l-am rugat să ne vorbească despre noile descoperiri arheologice.

Ascultînd dorința cititorilor noștri de a afla care sînt cercetările cu privire la cetățile dacice, tovarășul prof. Condurache ne-a spus:

— Dorința cititorilor dumneavoastră îmi pare îndreptățită! Una din cele mai cunoscute pagini de eroism, de luptă dîrză din trecutul poporului nostru a fost înscrisă în istorie de către daci — adevărații noștri strămoși. Săpăturile arheologice scot la lumină din adîncul pămîntului țării noastre tot mai multe mărturii, care datează cu mai bine de 2000 de ani în urmă. Cele mai numeroase și bogate urme de viață au fost descoperite în munții Orăștiei, și mai ales în capitala regilor daci de la Grădiștea Muncelului, denumită Sarmisegetuza dacică. Urmele acestei cetăți în general sînt bine cunoscute acum, dar lucrările pe acest șantier continuă.

— Tocmai despre aceste cercetări recente vrem să vă întrebăm: ce lucruri noi s-au descoperit și ce dovedesc ele?

— Cercetările făcute cu migală de arheologii noștri scot la lumină noi și noi dovezi ale felului de viață din acea vreme, prin lucruri care par mici — unelte, vase, obiecte de uz casnic. Ele sînt însă de mare însemnătate pentru a întregi imaginea epocii respective. Importanța descoperirilor din această regiune este extrem de mare; aici s-a dezvoltat, mai mult decît în altă parte, populația dacă; aici s-a organizat statul sclavagist dac și aici a fost centrul lui; de aici conducea Decebal, înconjurat de aristocrați, treburile statului, aici dacii au atins nivelul cel mai însemnat al civilizației lor. În timpul războiului cu romanii, aici au rezistat dacii eroic pînă în ultima clipă.

— S-au mai făcut și alte descoperiri arheologice importante în ultimul timp?

— Desigur. De mare însemnătate pentru istoria patriei și, putem spune, a întregii omeniri sînt cele de lîngă Slatina, pe Olt. Acestea ne îndreptățesc să afirmăm pentru prima oară că și pe teritoriul patriei noastre a apărut omul primitiv.

— Și ce anume s-a găsit lîngă Slatina?

— Unelte primitive... și urme de oase de animale de climă caldă din acea vreme, adică cu aproximativ 600.000 de ani în urmă, la începutul epocii paleolitice.

— Ați spus că aceste descoperiri sînt de o mare importanță pentru întreaga omenire. Vă referiți la aprecierile oamenilor de știință din alte țări?

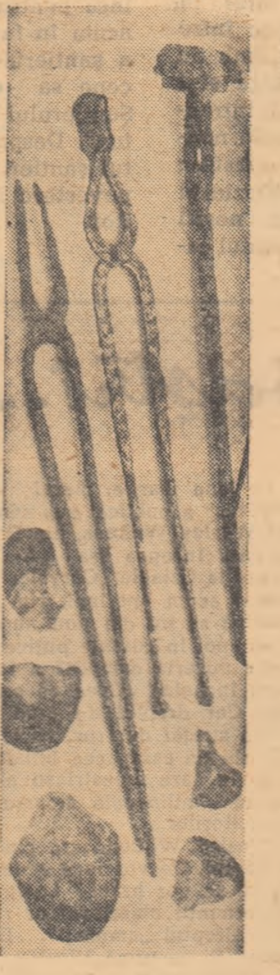
— Da. În rîndurile arheologilor sovietici și ale acelor din țările de democrație populară aceste descoperiri au avut un mare răsunet. Iar la Conferința internațională de arheologie care s-a ținut la Roma, anul trecut, rezultatele arheologiei romînești au fost mult prețuite.

N-am putut să nu ne gîndim atunci o dată în plus, că importantele rezultate pe care noi, arheologii, le-am dobîndit se datoresc grijii pe care regimul democrat popular o acordă muncii științifice în general și cercetărilor arheologice menite să adîncească cunoașterea istoriei poporului nostru, în mod deosebit.

F. BALAN

Unelte, arme, podoabe de ceramică datind din secolul I dinaintea erei noastre.

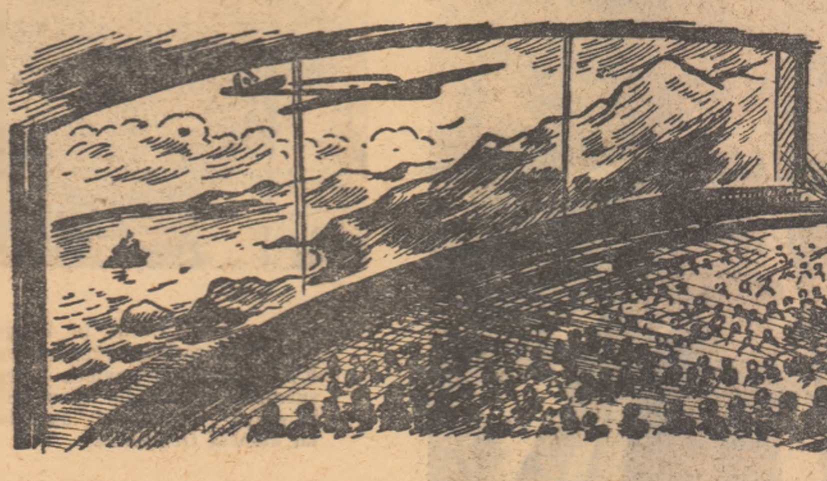

Unelte dacice, dinaintea erei noastre, descoperite la Grădiștea Muncelului.

„VREM SĂ ȘTIM"

Ce este cinematograful panoramic?...

NE-A INTREBAT UN GRUP DE PIONIERI DIN COMUNA TURCENII DE SUS, RAIONUL FILIAȘI, REGIUNEA CRAIOVA. IATĂ, DRAGI PRIETENI, IN ACEST NUMĂR VOM INCERCA SĂ VĂ EXPLICĂM PE SCURT DESPRE CE ESTE VORBA.

Cînd vă duceți la cinematograf sînteți obișnuiți să vedeți în față ecranul care de obicei nu este prea mare. Acum închipuiți-vă că vă aflați într-o sală mare, circulară, cu un plafon înalt. O bună parte din peretele rotund al sălii este acoperit, din plafon pînă jos, de un ecran alb din masă plastică. Ecranul acesta aproape că vă înconjoară, așa că pentru a-l vedea în întregime trebuie să întoarceți capul. Ce orizont larg vi se deschide astfel față de ecranele obișnuite!

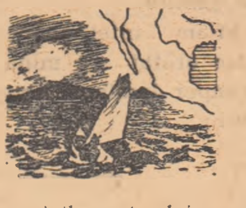
Dar, aceasta nu-i totul. Abia de-aici înainte încep surprizele!... Forma ecranului, așezarea și dimensiunile lui, toate sînt astfel construite încît apropie decorurile și acțiunile ce se desfășoară în fața voastră, de vi se pare că participați la tot ce se petrece pe ecran. Această impresie devine și mai puternică datorită celor 120 de difuzoare instalate în sală. Aceste difuzoare vă fac să auziți, de pildă, un clacson de automobil la stînga, zgomotul unui tren din dreapta, iar în spate, de undeva din depărtare, sirena unui vapor. Sau, iată, priviți un automobil care aleargă pe străzile Moscovei! Deodată mașina face un viraj scurt, iar voi parcă aveți o ușoară amețeală, ca și cum ați fi în automobil. Ei, dar peste cîteva clipe vă aflați în apropierea unor minunate fîntîni arteziene și veți simți parcă o răcoare plăcută în apropiere: sînt fîntînile din Peterhof. Iată și altă imagine: mașini puternice dărîmă o casă dărăpănată, pentru a face loc unei construcții noi. Un nor de praf se împrăștie deasupra capetelor voastre și, ciudat lucru, sînteți îndemnați parcă să vă scoateți batista și să vă ștergeți praful de pe față. Dar iată că deodată începeți să goniți împreună cu plutașii pe apele unui rîu de munte, vă bucurați de aerul umed și răcoros, de soarele care scaldă rîul în razele lui... Aici, atențiune! Se trece pe sub un pod, așa că aplecați-vă să nu vă loviți! Lucrul acesta nu vi-l spune nimeni, dar să știți că, fără să vrea, așa fac spectatorii...

Dar vă întrebați poate: dacă orizontul unui cinematograf panoramic este atît de vast, cum poate fi cuprins de aparatul de filmat? Trebuie să spunem că nu e vorba de un singur aparat de filmat, ci filmarea se face pe trei benzi deodată, iar proiectarea filmului pe ecranul din sală se face cu trei aparate cinematografice din trei puncte.

Cel mai mare cinematograf, de acest fel, din Europa este cinematograful „Pacea" din Moscova. Aparatajul necesar a fost construit la Uzinele din Moscova, Leningrad și Kiev. Primul film a fost realizat de către un colectiv numeros de cineaști sub conducerea regizorului R. Karmen.

Fel de fel

Un far maritim neobișnuit

In micul stat Salvador din America Centrală există de aproape două sute de ani un far maritim neobișnuit. Lumina farului nu o aprinde și nici nu o stinge nimeni. Și totuși, farul se vede de departe din largul oceanului, iar navigatorii se orientează cu ușurință după lumina lui. Este vorba de vulcanul Ițalko. Din zece în zece minute, cu o deosebită regularitate, vulcanul bubuie, apoi țîșnește din craterul său un jet uriaș de cenușă și fum, iar peste marginile craterului se revarsă lavă. Urmează o altă bubuitură, și din vulcan țîșnește din nou lavă și fum. Astfel, în nopțile întunecoase, Ițalko se vede de la distanțe de sute de kilometri, pentru că jeturile de fum sînt luminate de lava clocotitoare.

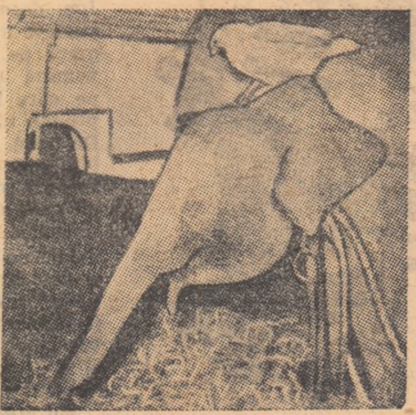
Crocodilul dresat

Profesorul vienez Robert Brussler a prins în jungla Floridei un pui de crocodil. Puiul avea 12 cm lungime și o greutate de 56 de grame. Profesorul l-a adus la Viena. Acum, acest „pui" a ajuns la o lungime de doi metri. Crocodilul este foarte atașat de stăpînul său. Adesea ei se plimbă împreună în automobil sau se scaldă împreună în bazinul băii comunale.

Nici lui nu-i place singurătatea...

Era un lucru bine cunoscut că elefanții suferă din pricina călătoriilor lungi. În timpul acestora ei se agită, se întîmplă uneori să slăbească foarte mult sau chiar să se îmbolnăvească, îngrijorînd pe însoțitorii lor. De cîtăva vreme s-a observat însă că nu călătoriile lungi le fac rău, ci singurătatea. Cînd în cușca unui elefant s-a mai aflat un alt animal, el „a călătorit" liniștit. Priviți fotografia. Chiar și o găină îi poate fi bun tovarăș de drum!

UNDE AU PLECAT MARȚIENII?

Despre aceasta veți afla citind povestirea științifico-fantastică „Pămînt-Marte-Pămînt" pe care o vom publica în numerele viitoare.

Faza pe zonă

SPARTACHIADA PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR

TIMIȘOARA

Sîmbătă și duminică bazele sportive „Locomotiva" și „Terasa C.F.R." din Timișoara au îmbrăcat haine de sărbătoare. Primeau doar pe cei mai tineri concurenți ai anului — pionierii. Deși timpul era nefavorabil, din cele patru regiuni — Hunedoara, Oradea, Craiova și Timișoara — au venit la întrecerile Spartachiadei peste 250 pionieri și școlari.

Iată cîteva rezultate obținute de ei:

HANDBAL BĂIEȚI: Locul I a fost cucerit de echipa reprezentativă a regiunii Timișoara. Luptînd cu înflăcărare, timișorenii au terminat turneul fără nici o înfrîngere, totalizînd 6 puncte.

Locul II a fost cucerit de echipa reprezentativă a regiunii Oradea, totalizînd 4 puncte.

HANDBAL FETE

Locul I — a fost cucerit de echipa reprezentativă a regiunii Timișoara, totalizînd 5 puncte.

Locul II — a fost cucerit de echipa reprezentativă a regiunii Hunedoara totalizînd tot 5 puncte. Datorită însă golaverajului mai bun, timișorenilor le-a revenit locul!

VOLEI FETE

Locul I — a fost cucerit de reprezentativa regiunii Timișoara terminînd turneul neînvinsă de nimeni și totalizînd astfel 6 puncte. De remarcat că echipa de fete a bătut la zero toate celelalte reprezentative.

Locul II — a fost cucerit de echipa reprezentativă a regiunii Oradea totalizînd 4 puncte.

VOLEI BĂIEȚI:

Locul I a fost cucerit de echipa reprezentativă a regiunii Timișoara care a terminat turneul de asemenea neînvinsă totalizînd 6 puncte.

Locul II — a fost cucerit de echipa reprezentativă a regiunii Craiova cu 4 puncte

FOTBAL

Meciurile au fost viu disputate. In prima serie: Oradea — Craiova și Timișoara — Hunedoara. Rezultatele ambelor meciuri au fost: 1-1. S-au clasat pentru finală echipele cele mai tinere: Oradea și Hunedoara. In urma disputării finalei, Hunedoara a învins echipa Oradiei cu 3-0 situîndu-se astfel pe primul loc.

Clasament general: Locul I — Hunedoara
„ II — Oradea
„ III — Crawca
„ IV — Timișoara

OINĂ:

Locul I a fost cucerit de echipa reprezentativă a regiunii Hunedoara, totalizînd 6 puncte.

Locul II a fost cucerit de echipa reprezentativă a regiunii Timișoara cu 4 puncte.

BUZĂU

Pe stadionul Casei pionierilor din Buzău s-au disputat întrecerile în cadrul fazei de zonă a Spartachiadei pionierilor și școlarilor la care au participat regiunile București, Ploești, Pitești și Constanța. La deschiderea festivă, stadionul împodobit cu stegulețe roșii și tricolore era gătit de sărbătoare. In tribună sutele de spectatori, în majoritatea lor pionieri și școlari, au primit cu aplauze trecerea în revistă a echipelor reprezentative din cele patru regiuni participante la faza de zonă. Din momentul deschiderii întrecerilor, pe terenurile stadionului a început între echipe o luptă dîrză pentru obținerea titlului de cîștigător, de participant la faza pe țară.

Intrecerile de oină au stîrnit un interes deosebit pentru jocul nostru național. Aplauzele spectatorilor au încurajat în finala de la oină echipa pionierilor de la Școala de 7 ani din comuna Curcani, regiunea București și a celor din comuna Stîrșnic, regiunea Ploești. Rînd pe rînd jucătorii au trecut prin cele două culoare, iar cei din comuna Curcani înscriau lovitură după lovitură... Fazele erau palpitante, iar spectatorii îi încurajau: „Hai București! Hai București!..." Pe teren, cei care au fost mai bine pregătiți, au cîștigat cu scorul de 6—0. Astfel, echipa din comuna Curcani s-a clasat pe locul I și va participa la faza pe țară. Nici nu vă puteți închipui ce bucuroși erau Topală Ilie, căpitanul echipei și Călin Gheorghe, dar parcă mai vesel decît toți era Dima Ion, din clasa a V-a. El participa acum pentru prima dată la o competiție sportivă de proporțiile acesteia. Cîte emoții a avut, mai ales la ultimul meci! Insă, s-a străduit și a adăugat și el un punct la victoria echipei.

— Ne-a fost frică la început, ne-a mărturisit Dima, dar cînd am intrat în joc, am uitat de toate. Nu mă mai gîndeam decît cum să fac să țintesc mai bine și să mă feresc de lovituri...

Trebuie să știți că echipa de oină a maturilor din comuna Curcani este printre cele mai bune din țară, de asemenea și tinerii din comună au o echipă bună. Iar la întrecerile de la Buzău s-a dovedit că și pionierii sînt bine pregătiți. Victoria obținută de ei a arătat că țin la tradiția comunei lor...

In cele două zile s-au disputat multe meciuri interesante. Finala de volei băieți între reprezentativa regiunii Constanța și echipa de la Școala de 7 ani nr. 2 din Slatina, regiunea Pitești, a ținut publicul aproape tot timpul în încordare. Meciul s-a încheiat cu scorul de 2—1 în favoarea regiunii Constanța. Faze foarte antrenante atît pentru jucători cît și pentru spectatori, au fost și în finala de la meciurile de handbal fete și băieți. Toate întrecerile sportive care s-au desfășurat la Buzău au venit să confirme, așa după cum era și de așteptat, că victoria revine întotdeauna celor mai buni.

Iată cîteva din rezultatele obținute la faza de zonă:

Oină: Locul I — Școala de 7 ani din comuna Curcani, București.

Locul II — Școala de 7 ani din comuna Strîșnic, Ploești.

Fotbal: Locul I — Școala medie Fetești, regiunea Constanța.

Locul II — Școala de 7 ani comuna Stoicănești, Pitești.

Volei băieți: Locul I — Școala de 7 ani nr. 5 — Constanța.

Locul II — Școala de 7 ani nr. 2 — Slatina, Pitești.

Volei fete: Locul I — Școala medie nr. 2 Buzău, Ploești.

Locul II — Școala nr. 1 Cîmpulung-Muscel — Pitești.

Handbal băieți: Locul I — Școala de 7 ani nr. 11 — Constanța.

Locul II — Școala medie nr. 2, Buzău — Ploești.

Handbal fete: Locul I — Școala pedagogică Buzău, Ploești.

Locul II — Școala de 7 ani nr. 4 — Pitești.

ILEANA BRADU

IAȘI

— Hai Ba-că-ul! Hai Ba-că-ul!

— Fii atent Adriane! Ridică pe dreapta!

Suporterii, mai exact suporterele-voleibaliste și ele, cu ochii încă înlăcrimați de pierderea... locului I, își încurajează colegii ca măcar ei să cîștige și să meargă la București. Adrian Boacă, favoritul echipei, și de fapt al tuturor spectatorilor, nu e mai înalt decît partea de jos a plasei și joacă admirabil. Această echipă a Școlii medii mixte nr. 2 Bacău din care face și Adrian parte este cea mai bună echipă de volei ce s-a prezentat la faza pe zonă a Spartachiadei ce s-a ținut zilele acestea în bătrîna capitală a Moldovei.

Pînă acum nu a pierdut nici un set. E într-adevăr o performanță! Și după ce s-a terminat și ultimul joc, cu echipa liceului „Unirea" din Focșani — reprezentanta regiunii Galați, cîștigat la scorul obișnuit: 2—0, Adrian a declarat fără drept de contrazicere: „Primul loc la faza pe țară la volei am dori tare să-l ocupăm tot noi. Sîntem singura echipă din regiunea noastră care va merge la București și nu vrem să ne facem de rîs!

Regiunile Bacău și Galați vor fi reprezentate la București, la faza pe țară a Spartachiadei pionierilor și școlarilor, de cîte o echipă: prima, de către echipa de volei; iar a doua de către echipa de fotbal a Școlii de 7 ani nr. 3 din Brăila.

Nu cu destulă dîrzenie și voință au luptat pentru victorie echipele din regiunea Iași. Din cele 6 echipe prezentate la faza pe zonă nici una nu a putut cîștiga locul I. Cele trei echipe clasate pe locurile II — a Școlii medii nr. 3 „C. Negruzzi" din Iași, la fotbal, a Complexului școlar din Bîrlad, la handbal băieți și a Școlii de 7 ani din comuna Vlădeni — s-au prezentat totuși destul de slab, insuficient antrenate și cam indisciplinate pe teren.

Laudele spectatorilor, organizatorilor și bineînțeles ale ziarului nostru sînt pentru echipele regiunii Suceava: din [illegible] locuri I, trei au fost obținute de către echipele unor școli de 7 ani din comunele și satele acestei regiuni. La oină, locul I a fost obținut de echipa școlii din comuna Vorona raionul Botoșani care a jucat deosebit de corect frumos, disciplinat. Echipa de fete a școlii din comuna Solea, raionul Gura Humorului a cîștigat locul I la handbal după o dispută pe cît de dîrză, pe atît de frumoasă cu echipa Școlii de 7 ani din Vlădeni req Iași. După o luptă tot atît de dîrză, fetele de la Școala de 7 ani din Capul Satului, regiunea Suceava au cîștigat la volei în fața echipei de la Școala medie nr. 1 din Bacău, care a ocupat astfel locul II la volei. Din echipele cu care ne vom întîlni la faza pe țară a Spartachiadei, mai trebuie amintită cea de handbal băieți a Școlii medii nr. 1 din Botoșani care a cîștigat locul I într-un meci greu, avînd ca adversar echipa Complexului școlar din Bîrlad.

Cîteva cuvinte despre o echipă învinsă... Echipa de fotbal a Școlii de 7 ani nr. 2 din Bacău a fost învinsă în amîndouă întîlnirile. Trebuie însă de reliefat atît comportarea exemplară a băieților cît și jocul lor omogen, închegat, cu pase destul de precise. Dar dacă nu au cîștigat se pot mîngîia că pierderea suferită a fost în fața unor adversari... mai solizi și mai înalți. Orice s-ar spune dar cu un centru înaintaș ca Sminticiuc Ioan, nu mai înalt de-o șchioapă, și cu un portar care oricît ar fi sărit nu putea măcar atinge cu mîna bara de sus a porții, e greu de cîștigat.

S. ȘTEFAN

CLUJ

Intr-un cadru sărbătoresc, pe arenele sportive „Gheorghe Gheorghiu-Dej" și „Victor Babeș" din Cluj au avut loc manifestările sportive ale fazei de zonă a Spartachiadei pionierilor și școlarilor. La aceste manifestări au participat pionieri și școlari din 4 regiuni ale țării Cluj, Baia Mare, Regiunea Autonomă Maghiară și Stalin.

Meciurile de fotbal disputate de pionieri au fost programate în deschiderea meciurilor jucate de maturi. Pe stadion se adunaseră mulți spectatori. Pionierii au jucat atît de frumos și la un nivel tehnic ridicat încît au entuziasmat pe cei prezenți. Astfel locul întîi a fost cucerit de reprezentativa regiunii Stalin, iar locul II și III de Regiunea Autonomă Maghiară și Cluj

Fază din meciul de oină între echipele regiunilor Bacău și Galați

La oină locul I a fost cîștigat de echipa reprezentativă a regiunii Cluj, iar locul II și III de regiunea Stalin și Regiunea Autonomă Maghiară.

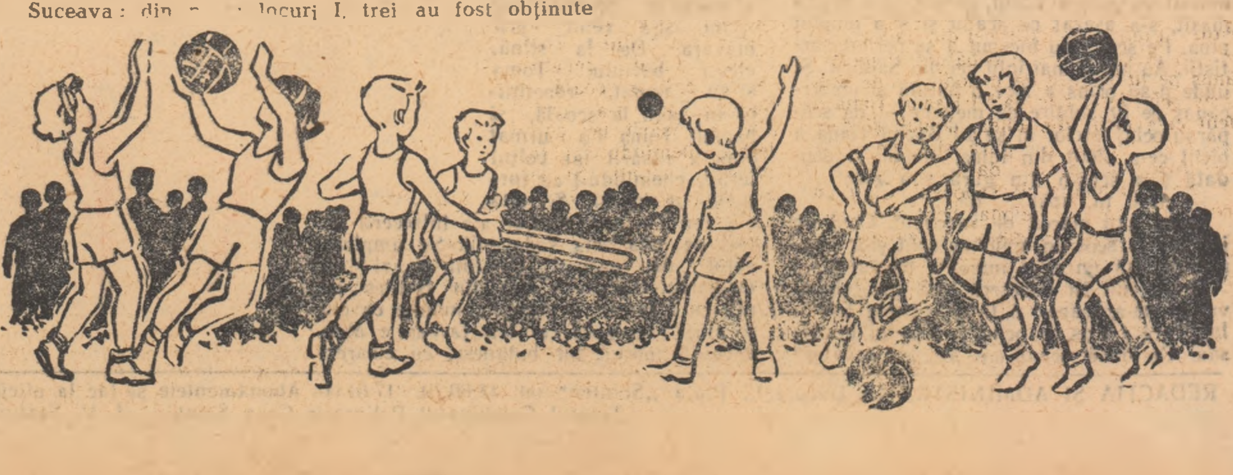
Cel mai interesant și mai spectaculos din tot concursul a fost meciul de handbal băieți dintre reprezentativa regiunii Stalin (Sibiu) și R.A.M. (Odorhei). Aici forțele erau aproape egale și bineînțeles fiecare voia să se claseze în finală. Prima repriză s-a terminat cu scorul de 1—0 pentru regiunea Stalin. In repriza a II-a atacul a fost inițiat tot de cei din regiunea Stalin la care au răspuns foarte viu cei din R.A.M. Toate sforțările au fost însă zadarnice. Sibienii au marcat un gol ridicînd astfel scorul la 2—0, scor cu care s-a terminat și meciul. Pe locul II s-a clasat R.A.M. iar pe locul III regiunea Cluj. La fete locul I a fost ocupat de regiunea Stalin iar pe locul II și III s-au situat echipele din R.A.M. și Cluj.

Meciurile de volei au avut loc pe stadionul „Victor Babeș" Echipele regiunii Cluj, atît la fete cît și la băieți, s-au prezentat într-o formă nu tocmai strălucită, rezultatele obținute fiind destul de slabe. Pe primele 3 locuri s-au clasat astfel

Locul I fete — Regiunea Stalin
Locul II „ — Regiunea Autonomă Maghiară
Locul III „ — Baia Mare

La băieți locul I a fost cucerit de reprezentativa R.A.M care a jucat foarte frumos iar locurile II și III de către echipele din regiunile Stalin și Cluj.

Finalele fazei de zonă a Spartachiadei pionierilor și școlarilor s-au încheiat într-un cadru festiv, în care s-au înmînat și premiile

DRAGOȘ VICOL

Ucenicii baciului Toma

Deasupra stînii, deasupra păscătorilor, deasupra pădurilor, creşte o noapte albastră, înstelată. Un răsuflet uşor de cînt clatină cetinile.

La asemenea ceas, în ocol, oile se culcă.

Doar cîinii veghează, întinşi cu boturile între labe, cu nările adulmecînd adincul celor patru zări. De cum se gătesc treburile de seară ale stînii, strungăraşii şi încep a se foi şi a se ghionti pe înfundate, uitîndu-se cu coada ochiului la baciul Toma, care trage liniştit din lulea.

Baciul Toma e un om între două vîrste, rumăn la faţă cu nişte ochi ca de viezure, cu un păr stufos şi încîlcit, pe cît de îndesat în statură, pe atît de voinic. Aspru la chip şi morocănos mereu ori că i-s oile acasă, ori că nu i-s, baciul Toma trage într-una din lulea, şi zău că de multe ori poţi afla numai din felul cum pîcîie şi cum sloboade fumul ce-ar voi să spună, ce gîndeşte, ori ce planuri îşi face.

Dar mai are baciul şi alt meşteşug în afară de fumatul cu tîlc al pipei; cîntatul din fluier. Ehei, şi cum mai cîntă... Or fi ei muntenii cu toţii pricepuţi la treaba asta, dar baciului Toma i-a mers vestea pînă departe... De aceea strungăraşii — care nu-s chiar strungăraşi — abia aşteaptă ceasul acesta senin; e cel mai prielnic fluierului ciobănesc. În curînd baciul va scoate fluierul şi va începe să doinească, iar dinşii...

Ei, dar ca să aflaţi de ce şi cum au ajuns băieţandrii ăştia a cînta din fluier, iar baciul Toma „director de şcoală de muzică", trebuie să vă istorisesc o întîmplare mai veche.

În satele acestea de munte, printre care şi Brădetul, baştina baciului Toma şi a strungăraşilor lui, tare li-i drag oamenilor să cînte din fluier!

Şi dacă ăsta-i obiceiul, ce-aţi fi vrut să facă pionierii? Să se lase mai prejos? Aşi! De unde!... Un an întreg au ros cu fluierele şi tobele urechile bieţilor învăţători, că, vedeţi dumneavoastră, s-a apropiat Concursul cultural artistic al pionierilor şi şcolarilor, şi unitatea de la şcoala din Brădet trebuia să se întreacă voiniceşte cu alte unităţi, mai ales în privinţa fluierelor. Mai firoscoşi, pionierii din Brădet au hotărît să facă o orchestră din fluiere, ca să-i uimească pe toţi!

Numai că atunci cînd a fost la adică, brădetenii noştri s-au trezit că... şi cei din Sadova, şi cei din Izvoarele Moldovei, şi cei din Dorna Mică au venit la concurs tot cu orchestre de... fluiere...

„Acu-i acu!" s-a îngrijorat Nicanor, preşedintele unităţii, şi pentru prima dată s-a mohorît la obraz. S-au cam îngrijorat şi o seamă de părinţi, cică să nu le fure alţii căciula, că, de, ceilalţi is oaspeţi şi se cade, oricum, să le dai întîietate. Ce s-au gîndit ei, ce s-au sfătuit, c-au hotărît să-l cheme pe baciul Toma şi să-l bage în juriu. Baciul Toma are ureche şi în faţa lui n-are ce să cricnească nimeni, una că-i „specialist" şi al doilea, mai ştii, dacă ar cîştiga brădetenii să nu se zică cumva c-au cîştigat numai pentru că au fost la dînşii acasă. Cînd spune baciul Toma că e alb, apăi alb trebuie să rămînă...

Pînă aici toate bune. Baciul Toma a venit, a dat mîna cu oamenii din juriu, şi-a netezit cu palma părul cărunt cam învălmăşit, s-a aşezat pe scaun şi şi-a umplut pipa. Pe scenă au început a se perinda artiştii. Au intrat mai întîi cei din Sadova. Şi unde n-au prins a zice o bătută şi un arcănaş pe fir subţire de melodie — de scăpărau ochii fetelor în sală! Baciul Toma a pîcîit ce-a pîcîit din lulea, domol, şi deodată şi-a scos-o din gură şi-a zis:

— Măi, tu, apăi... da!...

Semn că-i plăcea de sadoveni. Cînd au isprăvit, a scos un creionaş bont şi-a desenat pe fişă un zece mare şi tremurat...

Brădetenii îşi puseseră însă un „observator" pe-aproape: o fată, nepoata baciului, care a tras cu ochiul la fişa lui unchişău. De după scenă un alt „observator" pîndea cu ochii aţintiţi la faţă. Şi cînd a văzut că fata ridică degetele de la amîndouă mîinile, i s-au muiat picioarele. A dat glas către ceilalţi:

— Ne-au tăiat, bre! Zece! Şi-a ridicat şi el cele zece degete la vedere.

Nicanor s-a mohorît şi mai tare la obraz, dar Niculăeş al Floarii şi-a izbit pălăriuţa de pămînt:

— Au nivel artistic şi gata!... Ce să-i faci!...

Cînd le-a venit rîndul, şi-au pironit toţi ochii asupra baciului Toma. Nicanor a dat semn, fluierele au început, numai că orchestranţii, în loc să ţină pas cu tactul lui Nicanor, se uitau mereu la baciul Toma. Şi, văzîndu-l că trage din pipă des şi neliniştit, au luat-o razna cu melodia, care-ncotro. Bietul Nicanor asuda degeaba... Şi degeaba îi răsăriseră cîteva lacrimi de necaz pe obraji.

Sala a început a se foi, necăjită, iar baciul Toma a împins fumul pe nări ca un accelerat la deal. Cînd n-a mai putut răbda, s-a sculat uşurel de pe scaun şi-a mormăit:

— Apăi eu... na... mă duc!...

Şi dus a fost... Păi cum? Tocmai Brădetul, sat de ciobani vestiţi să rămînă în urmă?

În urma lui cortina s-a tras, şi cei şapte orchestranţi au ieşit pe o uşă din dos, în curte, luîndu-se la harţă.

— Tu eşti de vină!

— Ba tu, că-ţi umblau ochii prin sală!

— Ba tu...

În vremea asta baciul Toma sta rezemat de ulucul porţii, necăjit foarte...

Auzind ciondăneala băieţilor s-a urnit de lîngă ulucă şi s-a apropiat de ei.

— Bre, mare ruşine... Eh!

Băieţii şi-au plecat capetele în pămînt.

— De ce le-ai dat zece sadovenilor?... îndrăzni să întrebe unul din ei, cu necaz şi mustrare în glas.

Baciul Toma s-a încruntat:

— Măi... Apăi cum?...

Asta ar fi însemnat: „Cum adică, eu să umblu cu nedreptăţi?! Dar se poate?"...

Îndrăzneţul s-a făcut mic, mic de tot şi s-a ascuns după ceilalţi.

Baciul Toma a mai mormăit ceva şi a dat să plece. Dar s-a răzgîndit şi a întrebat în felul lui:

— La anul, bre... iară?

— Iară! au prins o leacă de inimă fluieraşii.

— Apăi... la mine, bre, la stînă, na... să vă învăţ!

Şi iaca aşa a ajuns el „director" de şcoală şi cei şapte, elevi ai săi. De cum s-a dat vacanţă, stîna baciului Toma a devenit un fel de conservator, de stăteau ciobanii cu gurile căscate la ceea ce vedeau.

— Apăi bre, na!... Tactul!... Tu, măi, tu!...

Nicanor, oacheşul, stătea la dreapta lui şi bătea din picior după pilda pe care i-o da baciul. Cînd venea să urce sus, la octavă, ridica şi el, ca şi baciul, fluierul spre bagdadie şi strîngea din sprîncene să priceapă toţi că acolo-i hopul cel mare.

Şi sunau fluierele de se clătina cetina pe crengi... Şi a trecut o vară, a trecut o toamnă şi-o iarnă, şi-a venit primăvara. De la stînă, elevii baciului Toma şi-au mutat repetiţiile în sat, la şcoală, şi baciul Toma i-a urmat pînă a răsărit iar colţul ierbii, chemîndu-l cu turmele în munţi. Şi iată c-a venit sorocul. Gazde ale întrecerii a fost de data asta sadovenii. Se umpluse satul de oaspeţi ca într-o zi de iarmaroc. Veniseră cei din Brădet cu mic cu mare in straiele lor mîndre cu pui şi altiţe, veniseră cei din Izvoarele Moldovei în portul lor huţănesc, cu cioareci roşii şi pene de cocoş sălbatic la pălărie, veniseră cei din Dorna Mică mîndrindu-se cu chimirele lor bătute cu mărgele.

Orchestrele s-au înfăţişat în sală, rînduindu-se frumos după sate.

O tobă sună scurt, înfundat, şi numaidecît izbucni glasul fluierelor. Cîntau dornenii, primii. Şi se jeluiră fluierele şi se bucurară, după rostul cîntecului, şi oamenii din sală prinseră a bate din palme de se zguduia sala. Baciul Toma prinse a pîcîi îngrijorat. Trecură la rînd cei din Izvoare. Şi iar se zgudui sala de aplauze, şi baciul Toma se îngrijoră şi mai avan.

Veni şi rîndul ucenicilor baciului Toma. Se urcară pe scenă şi rămaseră o clipă cu ochii ţintă la baci.

— Apăi, bre... mormăi baciul Toma în semn de încurajare. Nicanor zîmbi în felul lui, deschis, ştrengăreşte, şi baciul îşi umplu luleaua în mare grabă.

— Doina ciobanului! vesti Nicanor.

În clipa aceea, în sală tresări un murmur de mirare. Doina ciobanului?! Era un cîntec lung şi minunat de frumos pe care nu ştiau să-l zică decît cei mai de frunte fluieraşi şi mai cu seamă baciul Toma.

Nicanor bătu tactul de trei ori cu piciorul, şi pe scenă începu să izvorască un sunet subţire — subţire ca o pînză de păianjen... Şi sunetul tălmăcea zorile în păduri... Alt fluier stîrni un glas de privighetoare, apoi altul îngînă cucul. Şi, dintr-o dată, oamenii din sală văzură răsărind soarele dintre Pietrele Doamnei şi-şi oblicirǎ undeva pe-un plai turmele urcînd spre pajişti înourate...

— Tttt! făcu cineva, şi fluieraşii baciului Toma simţiră un fior de bucurie în inimă.

La o vreme, fluieraşul de aramă a lui Nicanor săltă spre bagdadie şi sprîncenele i se strînseră, semn c-au ajuns la hopul cel mare. Inima baciului Toma se făcu măruntică de tot, cît un purice. Piepturile fluieraşilor se umflară. Şi deodată, izbucni cîntecul de bucurie al ciobanului care şi-a găsit turma. Era un cîntec în care sunau laolaltă glasul omului şi glasul pădurilor, bucuria cîinilor şi behăitul mioarelor.

Baciul Toma nu se putu stăpîni. Ţîşni în picioare şi strigă izbindu-şi luleaua de pămînt:

— Bravai, măi, flăcăi!... Apăi, na!...

Sala se zguduia de ropote.

— Mai odată feciori! Mai odată!...

— La regiune şi pe urmă la Bucureşti!

... Şi iacă aşa se face că şi-n vara asta cînd deasupra stînii, deasupra pădurilor se lasă noaptea albastră, cei şapte băieţandri n-au hodină ci se foiesc aşteptînd să vadă cum va pîcîi baciul Toma din lulea...

Se pregătesc fluierarii pentru Bucureşti şi, după cîte-am auzit, brădetenii s-au înţeles cu dornenii şi cu cei din Izvoarele Moldovei să deschidă un cerc de fluierari în sat, la căminul cultural, avînd ca instructor pe baciul Toma... Ce mai încolo încoace, poftesc şi cei mai în vîrstă să umble în concursuri şi să cînte chiar şi la Bucureşti...

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".